

Un espectador privilegiat. 40 anys de dansa.

“... soc un espectador privilegiat perquè vaig amb una càmera, però soc algú més que un espectador, perquè les fotografies no les faig per a mi. Les faig per a les companyies, per als artistes, perquè quedi un document, perquè d'aquí a uns quants anys, quan ja no hi siguem, algú se les pugui mirar i puguin servir per reconstruir la història, saber què ha passat en la dansa al nostre país.”

(Josep Aznar, Premi Dansacat 2009)

Aquesta consciència testimonial dels quaranta anys de professió d'en Josep Aznar és l'eix articulador d'aquesta retrospectiva. El material d'arxiu, format per uns nou-cents reportatges, emergeix com a memòria i testimoni d'un temps i un país en dansa.

La selecció de fotografies respon a tres criteris transversals: la qualitat artística de les imatges, respectant la tria que en feu el mateix Aznar perquè fossin referents en exposicions anteriors; l'arxiu com a font primera per activar la memòria d'una història recent, a partir de les seves col·laboracions professionals en escenaris públics i privats, essencialment de Catalunya, i, inevitablement, el filtre de la comissària, una doble mirada amb la qual articula un relat com a professional de la dansa.

Les instantànies seleccionades intenten abraçar les diferents perspectives de les quals, en pocs clics, Josep Aznar deixava constància de cada creació. L'exposició evoluciona cronològicament deixant constància tant l'evolució tècnica de la fotografia com de la dansa, dels espais de presentació i dels contextos d'exhibició. Hi són presents escenes grupals, individuals, la perfecció tècnica i el rigor dels ballarins en l'execució, allò polític

de la dansa, les emocions i la vida del moviment, la dimensió humana de l'interpret, la poètica de les formes, la llum i els colors, i testimonis d'una comunitat que es construeix en cada moment des del 1977.

Geometria, ordre, equilibri, senzillesa elegant, profunditat en la mirada, serenitat que es desprèn d'allò que és inherent, banyada d'una càlida llum que acarona i un color intens que es revela en el moment present... Qualitats d'una mirada immortalitzades en un clic...

Es diu que la mirada d'en Josep Aznar a la dansa és clàssica i sí, ho és. Ho és en tant que eterna, perquè, igual que Marius Petipa, el coreògraf de la dansa clàssica per excel·lència, tingué la capacitat de fer compatibles la intensitat de l'emoció amb el rigor i l'equilibri de la forma.

Aquest enginyer tècnic industrial s'inicià en la fotografia de dansa el 1977 i el 1986 esdevingué la seva única professió, alternant amb el del món editorial, la moda i l'empresa.

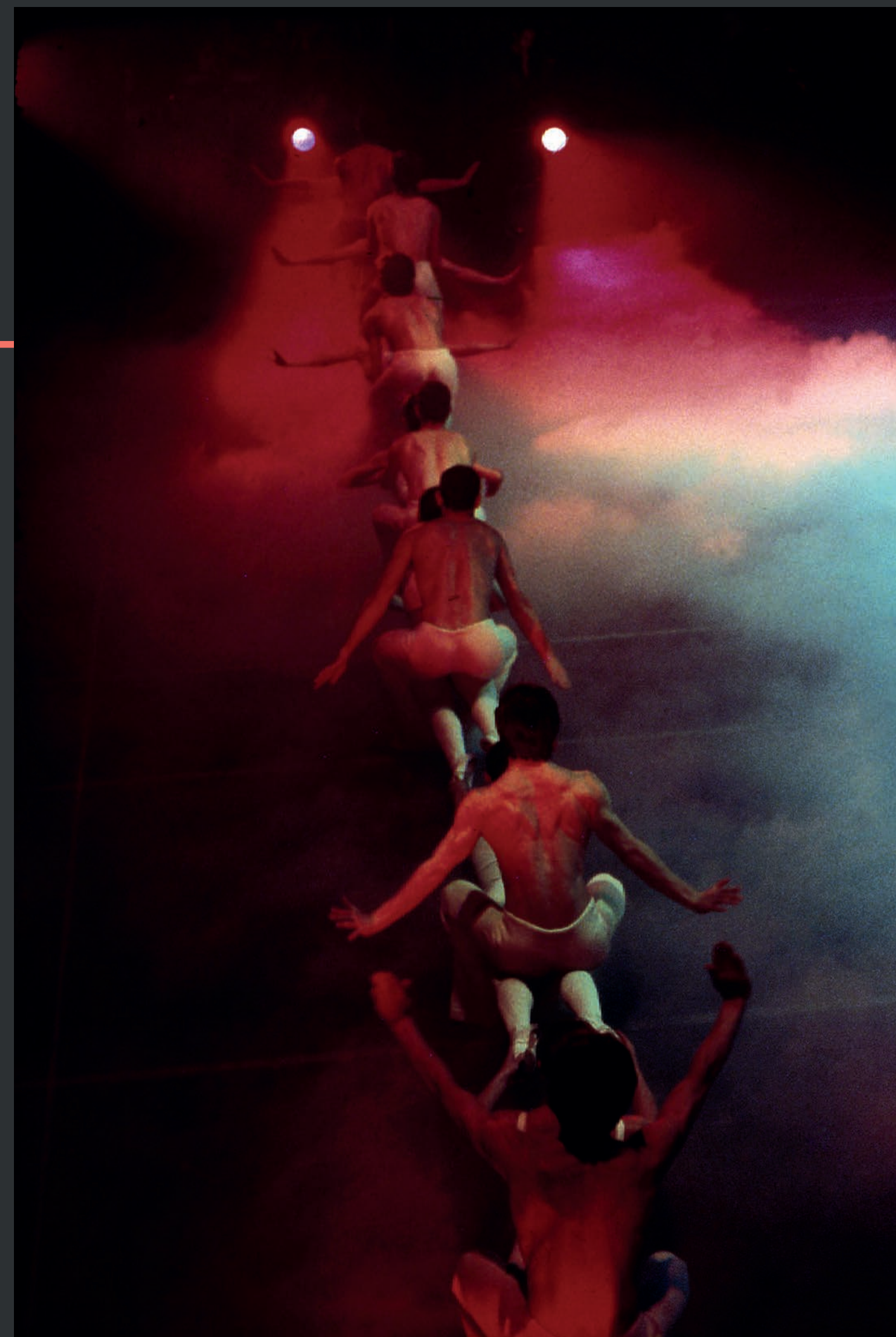
Podem afirmar que fins al dia d'avui, l'arxiu fotogràfic de Josep Aznar és un dels més exhaustius d'aquest període al nostre país.

Anys de transició

El país desperta de la letargia del franquisme i una generació de joves, inquieta i il·lusionada, cerca espais per mostrar una nova dansa que emergeix i connecta amb l'escena internacional. L'energia que es respira i el convenciment d'estar construint un nou paradigma són el motor del treball col·lectiu i individual.

La secció de fotografia de la Facultat d'enginyeria industrial esdevindrà el detonador d'una nova oportunitat. El magnetisme d'aquella dansa incipient atraparà i redirigirà l'orientació professional. Les companyies internacionals que ens visiten ajuden a construir imaginaris i referents, i també models d'estructures professionals a les quals aspirar. És temps de somnis.

Pink Floyd Ballet. Ballet de Marseille.
Gran Teatre del Liceu, 1977.

L'après midi d'un faune. Ballet Contemporani de Barcelona.
Saló Diana, 1979.

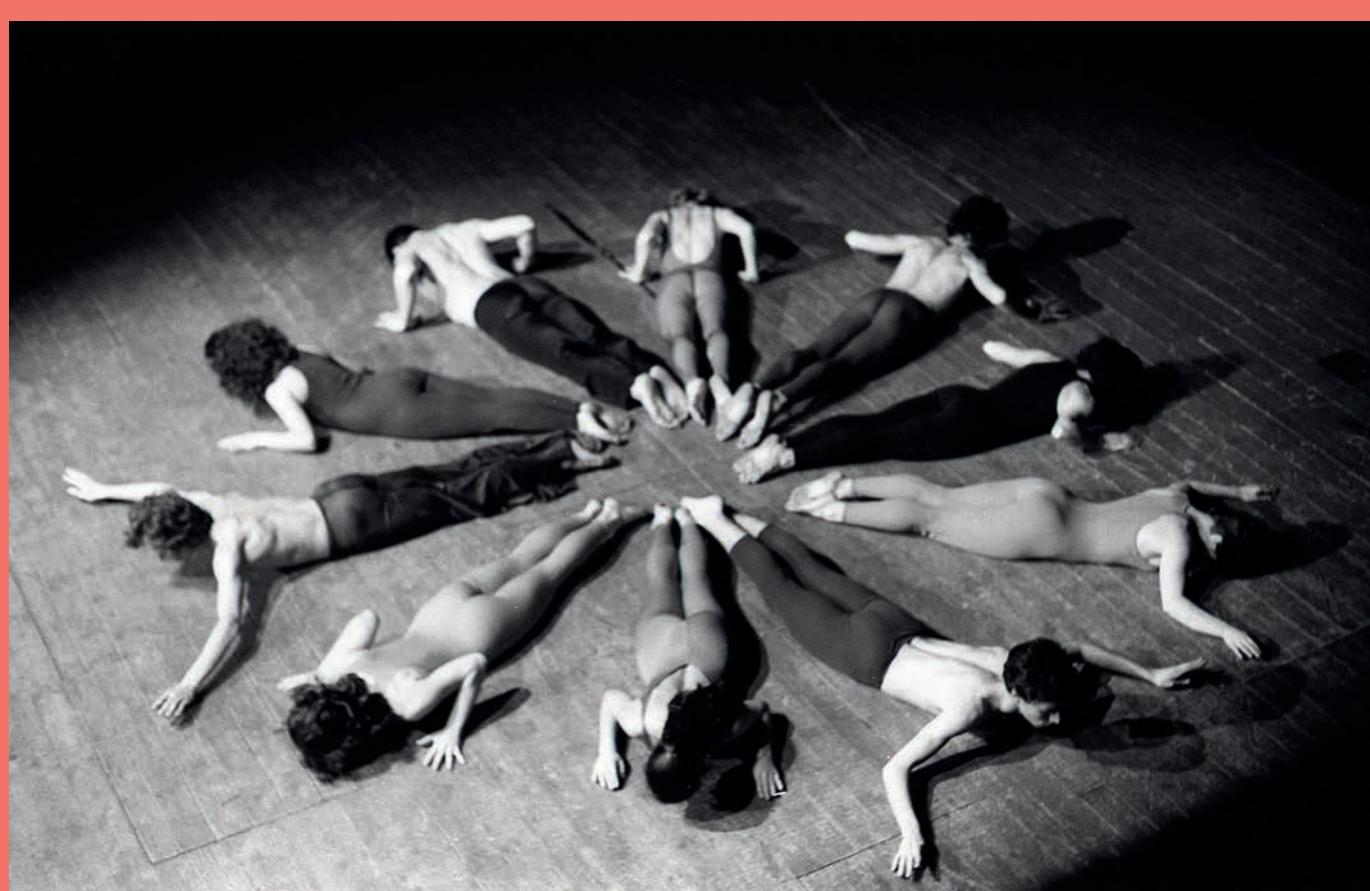
Sant Jordi i el Drac.
Cullberg Ballet.
Gran Teatre del Liceu, 1979.

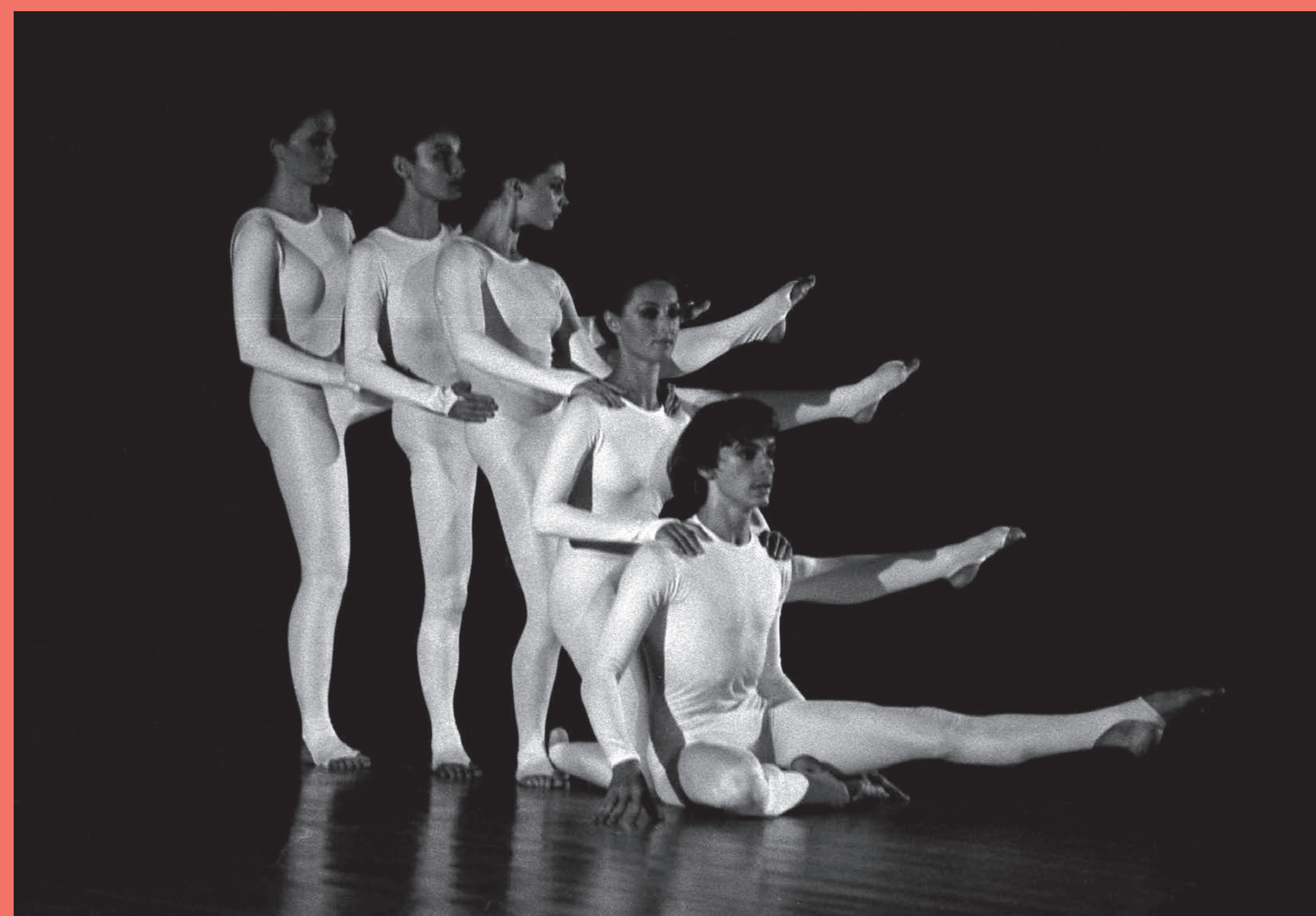
Construint fonaments

Els primers grups locals de dansa independent sorgits de les aules de l'Institut del Teatre i de la societat civil es reivindiquen. Entre el ballet contemporani i la influència americana. Construint fonaments...

Els primers espais per a la dansa local i els grups pioners.

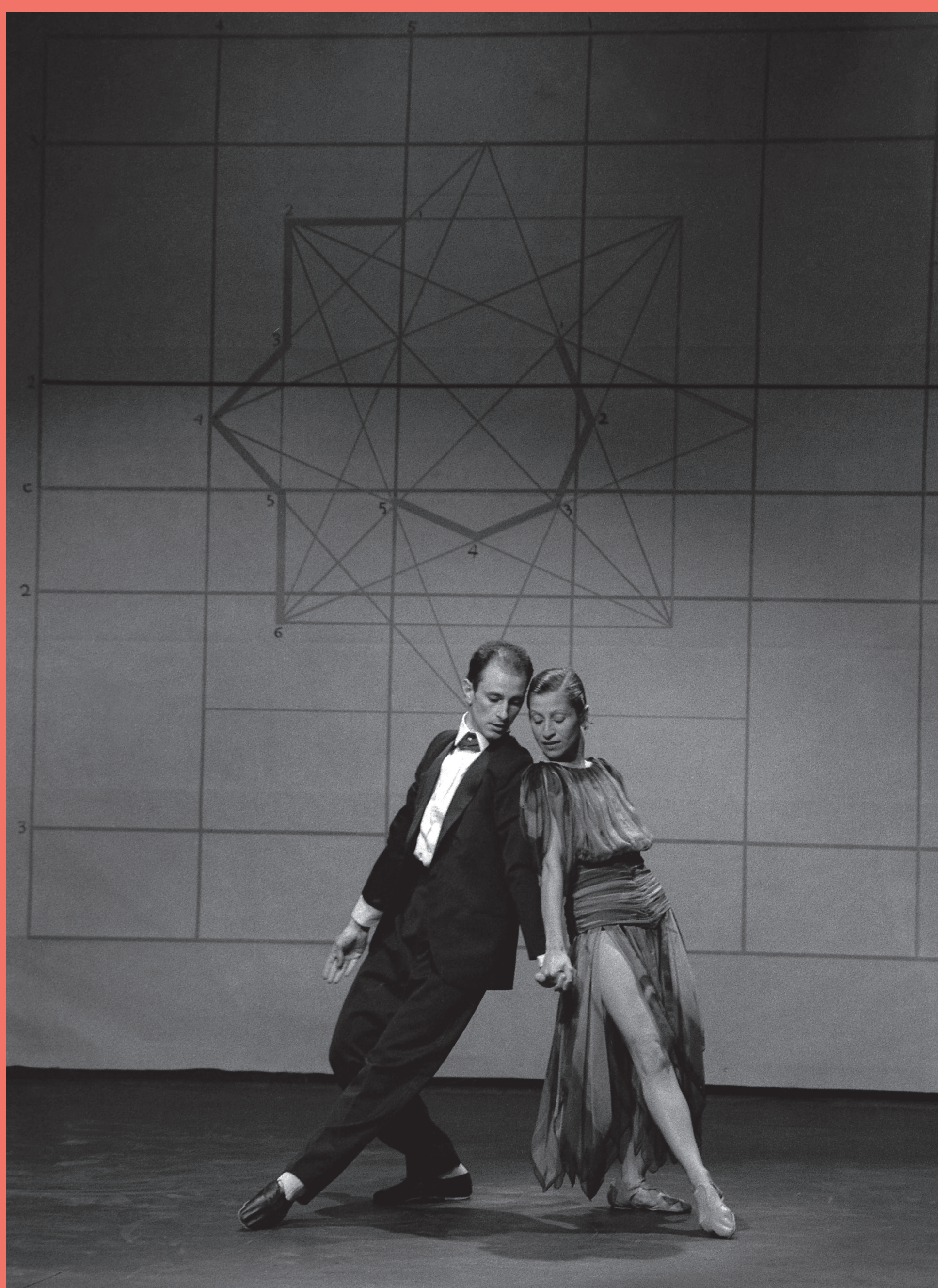
Guernica 1937. Grup d'Estudi Anna Maleras. Institut del Teatre, 1982.

Laia. Ballet Contemporani de Barcelona. Institut Francès, 1978.

Homenatge a Gaudí. Ballet Contemporani de Barcelona. Saló del Tinell, 1978.

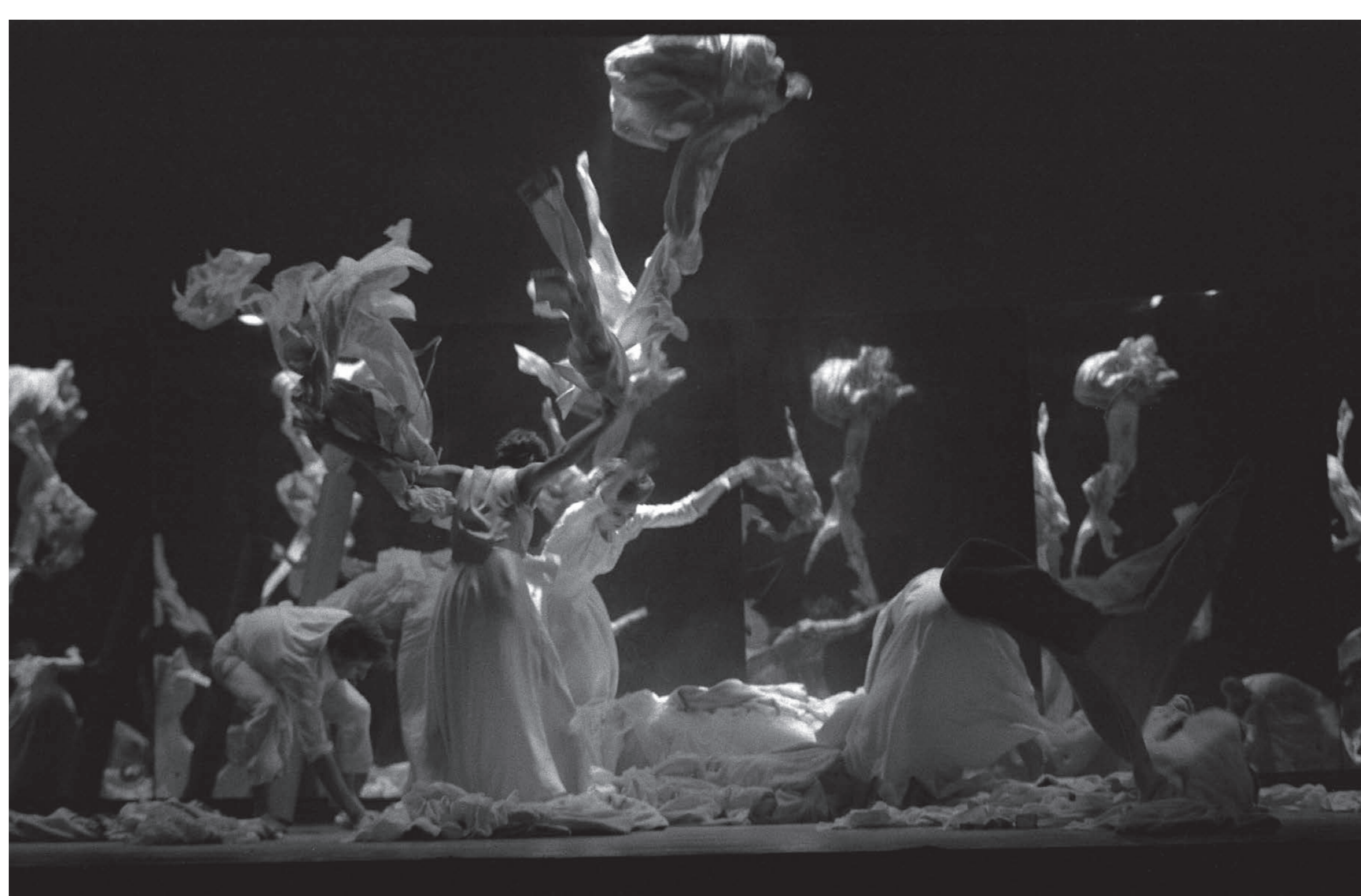
Alhambra. Cesc Gelabert i Lidia Azzopardi. Sala Villarroel, 1983.

Temps al Biaix. Heura. Teatre Regina, 1982.

Referents americans

Entre la dansa moderna i la postmodernitat.
Els grans referents de la coreografia contemporània
americana ens visiten.

Chark Work. Carolyn Carlson. Ballet del
Teatre La Fenice. Teatre Victòria, 1984.

3 Epitaph. The Paul Taylor Dance Company.
Teatre Grec, 1984.

Events. Merce Cunningham Dance Company.
Teatre Grec, 1985.

Fent història

Els fructífers anys vuitanta aporten reconeixement internacional a la creativitat local gràcies als premis.

La connexió amb l'avantguarda escènica del teatre-dansa de Pina Bausch contribueix a renovar metodologies, estètiques i mirades.

Una generació de ballarins catalans que nodreixen les companyies de ballet europees aposten per Barcelona. Ballet de Barcelona, segon intent!

Per l'amic. Dart companyia de dansa.
Teatre Adrià Gual, 1987.

Variacions en la 7-2. Companyia de dansa de l'Institut del Teatre.
Teatre Adrià Gual, 1983.

Pasacaglia. Ballet Contemporani de Barcelona.
Teatre Adrià Gual, 1986.

Reflexions. Ballet de Barcelona.
Mercat de les Flors, 1987.

Le ciel est noire. Heura. Teatre Condal, 1984.

Comunicant i reivindicant la dansa

La dansa i la construcció de noves estructures de comunicació, difusió i suport a la dansa. *Dansa 79*, una revista imprescindible per acompanyar ballarins, aficionats i amants de la dansa. L'APdC, una estructura per reivindicar la professió (1987).

Dia internacional de la dansa. Avinguda de la Catedral de Barcelona, 1984.

Equip de redacció de la revista *Dansa 79*. 1985.

Dia internacional de la dansa. APdC. Mercat de les Flors, 2013.

La dècada daurada

El desplegament de les polítiques culturals dels anys vuitanta ens connecten amb els referents internacionals de la creació contemporània.

1980. Tanztheater Wuppertal Pina Bausch. Mercat de les Flors, 1985.

Somni d'una nit d'estiu. Lindsay Kemp. Teatre Grec, 1983.

Pina Bausch a la roda de premsa al Mercat de les Flors, 1985.

La cathédrale engloutie. Nederlands dans theater Junioren. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 1985.

Cave of the heart. Martha Graham Dance Company. Teatre Grec, 1986.

Ballet Triàdic. Akademie der Künste. Mercat de les Flors, 1989.

Els anys preolímpics són un gran motor de canvi. El Festival Grec, el Mercat de les Flors, el Festival de Tardor ens inunden de referents i alimenten imaginaris... Emocions, formes, risc, bellesa i transgressió.

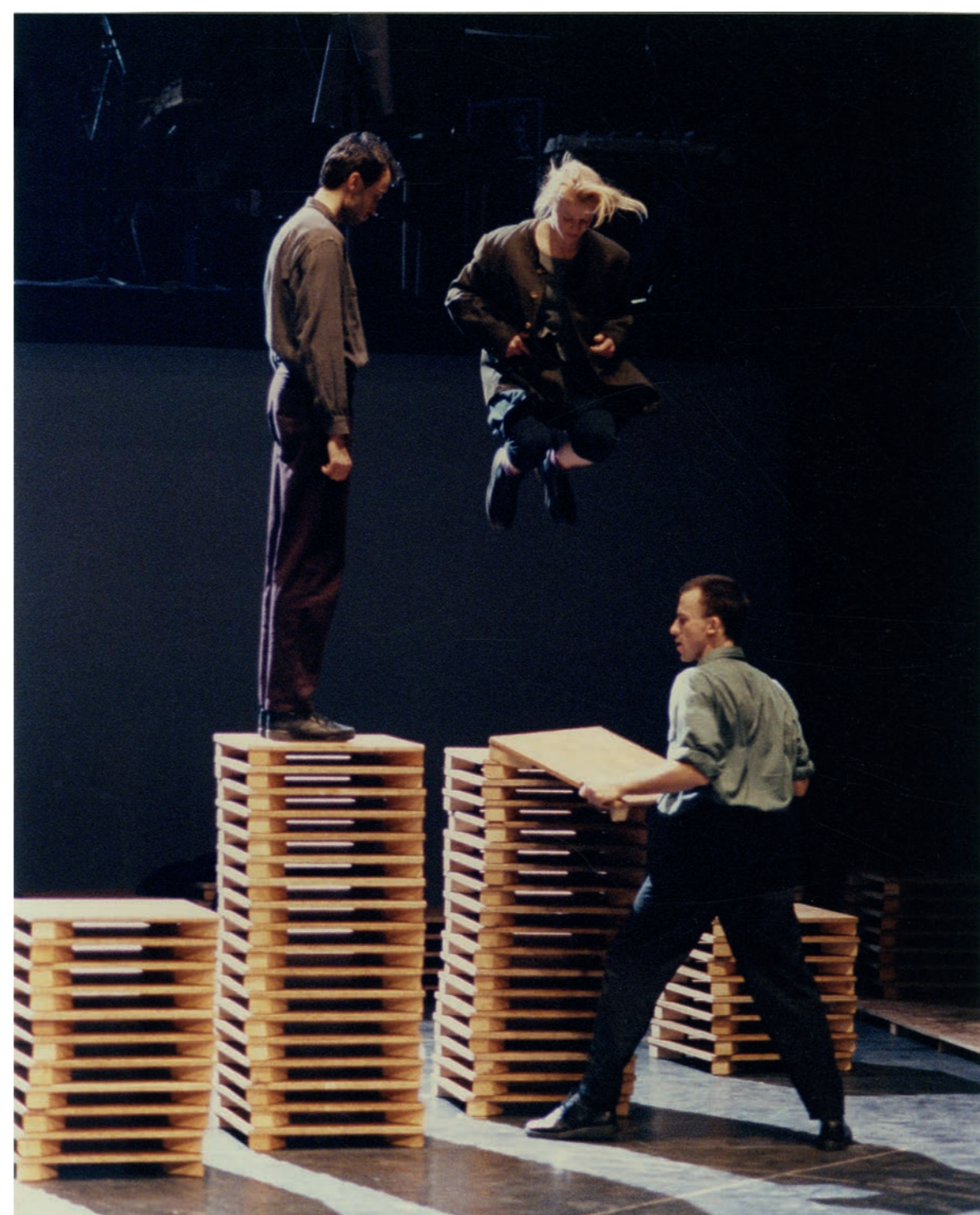
Unetsu. Sankai Juku. Teatre Grec, 1987.

Tratado de pintura.
Coreografia
Francesc Bravo.
Centre Nacional de NTE.
Poliesportiu Pins Bens
(Sitges), 1991.

Otonne-Otonne. Anne Teresa
de Keersmaeker - Rosas.
Mercat de les Flors, 1988.

Le poids de la main. Companyia Última Vez.
Wim Vandekeybus. Mercat de les Flors, 1990.

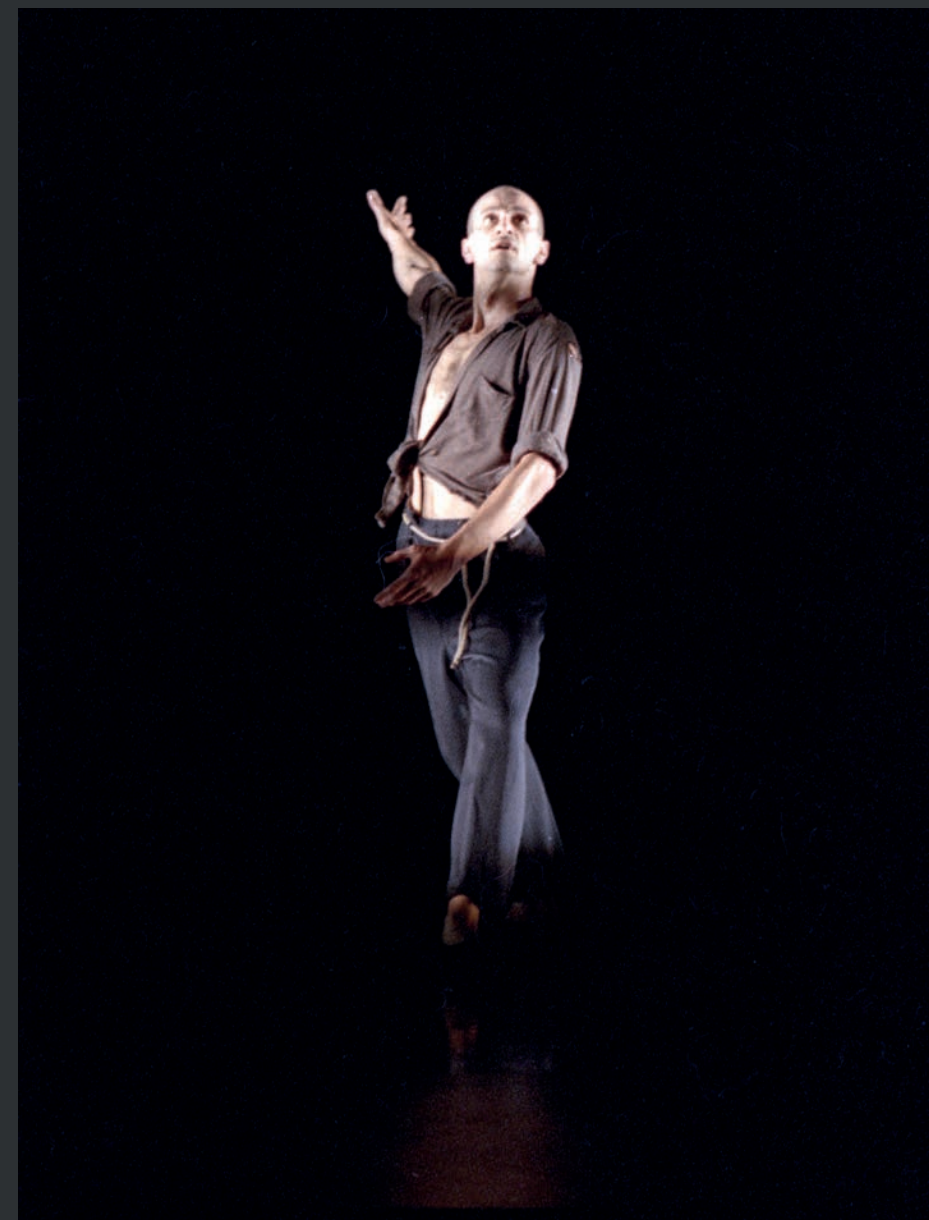
New Demons.
La La La Human Step.
Teatre Grec, 1988.

Consolidació del talent local

Les primeres subvencions públiques, el circuit de festivals, les coproduccions i la internacionalització del talent local fan de la dansa catalana una manifestació artística de primer ordre per al país.

Kolbebasar. Mudances. Teatre Adrià Gual, 1988.

Belmonte. Companyia de Dansa Gelabert/Azzopardi. Mercat de les Flors, 1988.

Belmonte. Companyia de Dansa Gelabert/Azzopardi. Mercat de les Flors, 1988.

Belmonte. Companyia de Dansa Gelabert/Azzopardi. Mercat de les Flors, 1988.

Paralelas. Companyia de dansa Avelina Argüelles. Teatreneu, Teixidors a mà, 1989.

Mudances. Àngels Margarit/Cia Mudances. Teatre Adrià Gual, 1987.

Diversos i internacionals

La dinàmica d'impuls a la generació més jove genera una eclosió de la creativitat.

El pols de l'àngel. 10 anys de Trànsit.
L'Espai, 1996.

*I quedaré davant
dels murs immensos
a Kaspar.* Danat
Dansa. Mercat de
les Flors, 1993.

Eppur si muove. Lanònima Imperial.
Teatre Adrià Gual, 1987.

L'Espai de Música i Dansa

(1992-2005)

Tretze anys de creació ininterrompuda, perfectament documentats en un arxiu per a la memòria. Són anys de collir els fruits de la pedagogia, la creativitat i la diversitat. Gaudim d'artistes emergents i consolidats, i de múltiples confluències.

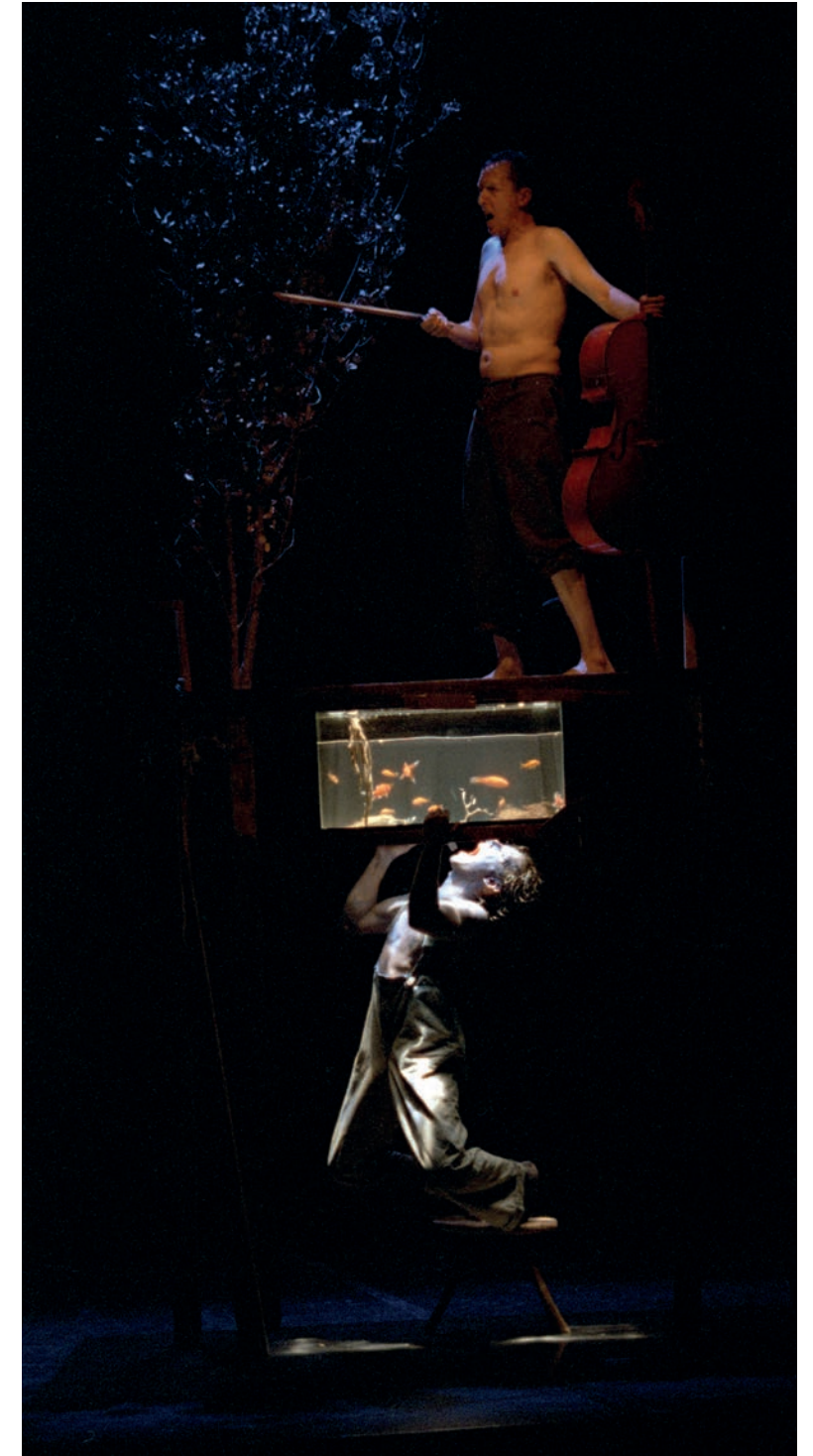
Elegia. Companyia Andrés Corchero.
L'Espai, 1993.

Aquí no hi ha cap àngel.
Metros. L'Espai, 1992.

Dol-Zarco. Mal Pelo.
L'Espai, 1995.

Dol-Zarco. Mal Pelo.
L'Espai, 1995.

Wad Ras. Incepció Danza.
L'Espai, 1996.

Conte sense títol. Senza Tempo.
Mercat de les Flors, 1993.

Iris. Companyia Vicente Sáez.
L'Espai, 1994.

Cent cinquanta-vuit
espectacles, noranta-nou
companyies.

Perro verde, o el laberinto del alma.
Companyia Iliacan. L'Espai, 1997.

Bolero. Nats Nus Dansa. L'Espai, 1994.

Escultors del temps. Companyia de Dansa
Bebeto Cidra. L'Espai, 1995.

Suite d'estiu. Àngels Margarit/Mudances.
L'Espai.1994.

laio rojo. La sota de bastos. L'Espai, 1993.

Divadlo. Erre que erre. L'Espai, 2000.

Petrushka. Ballet Ciutat de Barcelona.
Companyia David Campos. L'Espai, 1994.

Georg. Búbulus. L'Espai, 1996.

CCCTerrassa

Hi ha una capítol de la història de la dansa que s'explica des del Centre Cultural de Caixa de Terrassa, entre el 1984 i el 2017, que podríem anomenar escola de l'espectador.

S'hi troba el contrapunt entre el binomi format per la rabiosa avantguarda del Mercat de les Flors i la dansa local, l'àmplia gamma de matisos que la dansa mundial conté entre aquests dos pols, totes aquelles mirades al món fetes art i encarnades en ballarins de diferents estils, tradicions i continents, vibrants i de referència en el seus contextos. I tot amb la qualitat com element vertebrador.

Solera y duende. Ballet de Cámara de Ángel Pericet. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 2000.

El riu groc. Ballet Nacional de Pekin. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 2005.

Homenatge a Tórtola Valencia, Ana Casas. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 2001.

Before night fall. Ballet Victor Ullate. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 1995.

Boyakodah. Georges Monboye. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 2008.

The vertiginous thrill of exactitude. Ballet de l'Òpera de Karlsruhe. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 2007.

La vida breve. Compañía Antonio Márquez. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 2007.

Divertimento. Ballet de Zaragoza. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 1991.

Afectes humans. Companyia de Susanne Linke. Centre Cultural Caixa de Terrassa, 1988.

Dansa al Festival Castell de Peralada

És un context excepcional per maridar les nits d'estiu i les primeres figures de l'escena internacional, tant del ballet com de la tradició espanyola i la dansa moderna internacional (1984-2017). La passarella dels "grans". Una programació de luxe que complementa l'oferta coreogràfica de la temporada.

Caminos andaluces. Cristina Hoyos.
Festival Castell de Peralada, 1994.

Apollon Musagète. Rudolf Nureyev. Ballet Théâtre Français de Nancy. Festival Castell de Peralada, 1984.

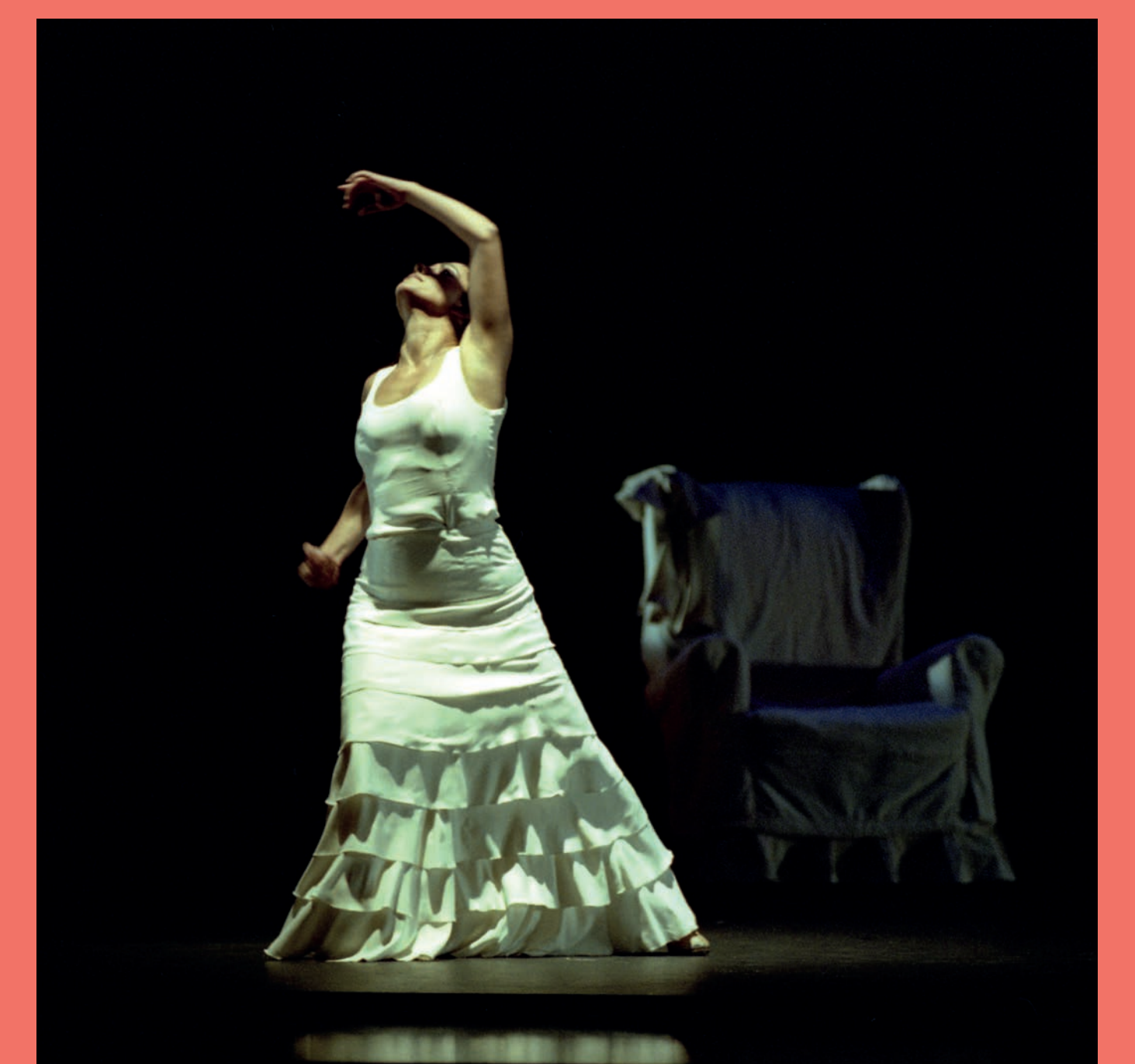
Gêmeos. Ailey II.
Festival Castell de Peralada, 2016.

Tres preludis russos. Mihail Baryshnikov. Oak dance project. Festival Castell de Peralada, 1996.

El Corsari. Àngel Corella y estrellas del American Ballet.
Festival Castell de Peralada, 2002.

Cinco mujeres. Eva la Yerbabuena.
Festival Castell de Peralada, 2002.

'The show must go on'

Des del cor d'Europa...
referents d'una generació.

Das Frühlingsopfer. Wuppertal Tanztheater Pina Bausch.
Gran Teatre del Liceu, 2008.

Le Presbytère. Béjart Ballet Lausanne.
Castell de Perelada, 2010.

Dansant al món global.

Dunas. Maria Pagés i Sidi Larbi Cherkaoui.
Teatre Grec, 2010.

Nojject. Karas/Saburo Teshigawara.
Mercat de les Flors, 1995.

Three. Batsheva. Mercat de les Flors, 2006.

Dido & Aeneas. Sasha Waltz and Guests.
Teatre Nacional de Catalunya 2008.

Dido & Aeneas. Sasha Waltz and Guests.
Teatre Nacional de Catalunya 2008.

Silent screen. Nederlands Dans Theater.
Gran Teatre del Liceu, 2009.

Sutra. Eastman/Sidi Larbi Cherkaoui.
Teatre Grec, 2009.

Referents històrics

EL Sombrero de Tres Picos. Ballet Nacional de España.
Festival Castell de Peralada, 2004.

Fuenteovejuna. Cia Antonio Gades.
Festival Castell de Peralada, 1995.

El café de Chinitas. Ballet Nacional de España.
Festival Castell de Peralada, 2004.

Creació local del Mil·lenni

L'animal a l'esquena.
Mal Pelo. L'Espai, 2003.

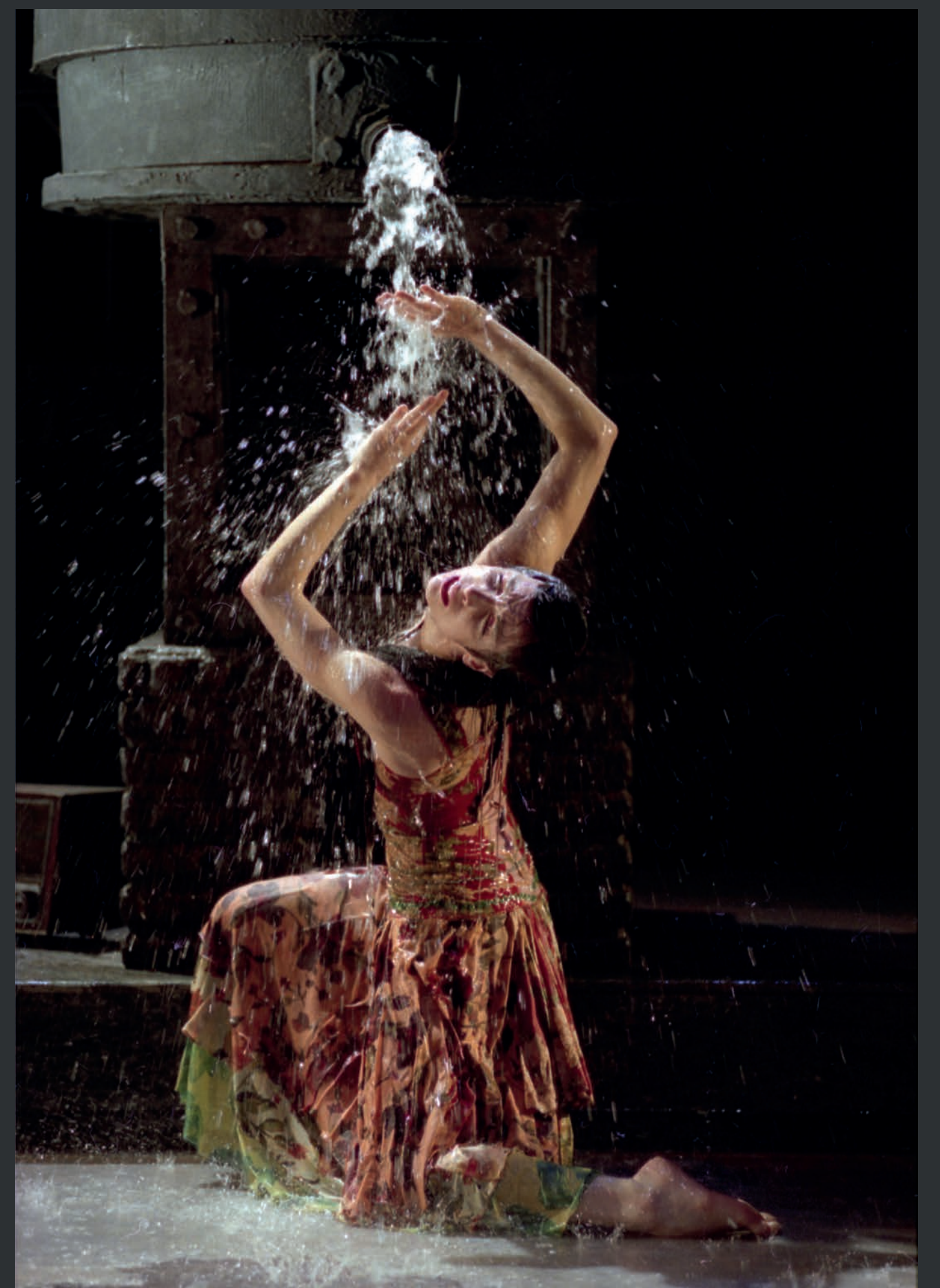
Psitt psitt/Caravan. Gelabert Azzopardi.
Centre Cultural Caixa de Terrassa, 2006.

Kamuyot. IT Dansa.
Institut del Teatre, 2013.

Crush/Cease. Thomas Noone Dance.
Sant Andreu Teatre, 2005.

Carmen. Metros.
Teatre Victòria, 2003.

Poesia local

Razona la vaca: otra aventura sentimental de la Madre Naturaleza.
Sol Picó. Mercat de les Flors, 1996.

La casa de l'Est. Cia Mar Gómez.
Teatre Nacional de Catalunya, 2002.

Instantes: Piedras, Paisaje Amputado, Detrás del Cristal.
Pepe Hevia Danza. Teatre tantarantana, 2009.

Ólelés. Jordi Cortés i Damià Muñoz.
L'Espai, 2004.

L'home que no tocava de peus a terra.
Senza Tempo. L'Espai, 2005.

Passen els anys i arriben els reconeixements i les exposicions retrospectives. L'Associació de Professionals de la Dansa crea el Premi Dansacat i en Josep Aznar rep per unanimitat el Premi al Reconeixement Professional en la primera edició.

Josep Aznar rebent el premi de mans de Xavi Martínez president de l'APdC. 2009. Foto: Anna Padrós.

Josep Aznar, Barcelona 10 de setembre del 1957 - Barcelona 9 de maig del 2017

Exposicions:

- 1982. *Primavera fotogràfica de Barcelona*. Palau Güell. Barcelona.
- 1987. *Temporada Teatral a Barcelona 1986-1987*. Institut del Teatre. Palau Güell. Barcelona.
- 1988. *Temporada Teatral a Catalunya 1987-1988*. Institut del Teatre. Palau Güell. Barcelona.
- 1989. *Temporada Teatral a Catalunya 1988-1989*. Institut del Teatre. Palau Güell. Barcelona.
- 1993. *La imatge de la dansa*. Institut del Teatre. Barcelona.
- 1995. *La dansa a Espanya*. Parlament Europeu, Estrasburg.
- 1997. *Isòbara*. Centre de Cultura Contemporània de Barcelona.
- 2003. *Perpetuum Mobile*. Casa de la Dansa. Logronyo, 2004.

- 2005. *25 anys de Dansa*. Centre Cultural Caixa de Terrassa.
- 2016. *Festival Castell de Peralada en dansa*. Palau Robert. Barcelona.
- 2016. *Una forma de ballar, una forma de viure*. Restaurante Kasbah. Barcelona.

Publicacions periòdiques:

- Dansa 79 (1979-86).
- Monsalvat (1981-1993).
- Casinos de Catalunya (1988-1916).
- Barcelona Divina (1987).
- Pour la danse (1989).
- El Público (1990).
- Danser (1992, 93).
- Amadeus (1994).
- Escena (1996).
- Dansart (1998).
- Opera Actual (2000-2016).

Llibres:

- *La dansa Jazz*. Orthos, 1988.
- *Dansa. Noves tendències de la Coreografia Catalana*. Diputació de Barcelona, 1994.
- *Ballet Contemporani de Barcelona: 1977-1997*. Columna Edicions, 1997.
- *L'Espai, 10 anys en Dansa 1992-2002*. Generalitat de Catalunya, 2003.
- *Història de la Dansa a Catalunya*. Caixa de Barcelona, 1987.
- *Pasión de España*. V Biennale de la Danse. Lyon, 1992.
- *10 anys de Mercat*. Mercat de les Flors. IMBE, Ajuntament de Barcelona, 1993.
- *Les Arts Escèniques a Catalunya*. Cercle de Lectors: Galàxia Gutenberg, 2001.
- *25 anys de Grec*. ICUB, Ajuntament de Barcelona, 2002.

Comissària: Ester Vendrell

Documentalista: Ana Triviño

Retrat de Josep Aznar: Oriol Duran

Disseny: Arnau Masramon

Impressió: Artyplan

Amb el suport de:

PerkImBa

**Diputació
Barcelona**

Institut del Teatre